CHƯƠNG 2162

# Đại Nặc Thập Nhị Chú Pháp

Một loại có thể trói buộc tình yêu, một loại có thể tước đoạt khí vận của người khác.

Nhưng Hạ Nhân nhận ra thứ này đúng là một con dao hai lưỡi.

Làm tổn hại người khác đồng thời, bản thân cũng phải chịu phản phệ.

Ví dụ như lời nguyền trói buộc tình yêu, nếu người bị nguyền phản bội tình yêu thì sẽ lập tức chết, mà người thi chú cũng phải chết theo!

Đại Nặc Thập Nhị Chú thứ hai, trong lúc tước đoạt khí vận trên người kẻ khác thì khí vận của bản thân cũng sẽ đồng thời giảm xuống.

Bất kể giảm bao nhiêu, dù sao cũng nhất định phải giảm!

Giết địch một nghìn, tự tổn một nghìn, hoặc giết địch một nghìn, tự tổn tám trăm.

Thoạt nhìn, kiểu gì cũng chẳng có lợi.

Sau khi nhìn thấy hai loại chú thuật này, Hạ Nhân hỏi Bách Lý Kiếm: “Những người tu hành đại đạo nguyền rủa như các ngươi, tất cả thần thông đều như vậy sao?”

“Khi nguyền rủa người khác, bản thân cũng sẽ chịu phản phệ?”

“Ừm…” Bách Lý Kiếm gật đầu, nói: “Công tử, đúng là như vậy!”

“Khi nguyền rủa người khác, bản thân đều sẽ chịu phản phệ!”

“Có điều chuyện này cũng liên quan đến hai phương diện!”

“Thứ nhất là phẩm giai của công pháp và chú thuật!”

“Phẩm giai càng cao, phản phệ đối với bản thân càng nhỏ!”

“Nếu có pháp bảo mạnh mẽ, cũng có thể làm suy yếu, thậm chí hoàn toàn ngăn cản ảnh hưởng phản phệ của chú thuật!”

Hạ Nhân nói: “Ví dụ như Thất Chú Thư kia?”

“Đúng vậy!” Bách Lý Kiếm nói: “Nếu có thể đạt được Thất Chú Thư, sau này bất kể thi triển loại thuật nguyền rủa nào cũng sẽ không bị phản phệ!”

“Ta hiểu rồi!” Hạ Nhân gật đầu: “Có điều chú thuật này quả thật đáng sợ, đặc biệt là Đại Nặc Thập Nhị Chú, đúng là kinh khủng!”

“Nếu có người bằng lòng hy sinh bản thân để nguyền rủa thiên kiêu, chẳng phải khí vận của thiên kiêu sẽ bị nuốt sạch sao?”

“Có cách!” Bách Lý Kiếm nói: “Vẫn là chí bảo của đại đạo nguyền rủa!”

“Một là, nếu có thể tu luyện đạo pháp đến cảnh giới cực cao, dùng đạo pháp áp chế, thì dù người khác nguyền rủa, cũng không thể ảnh hưởng đến ngài!”

“Thứ hai là trên người có chí bảo của một đạo nguyền rủa, ví dụ như Thất Chú Thư mà ngài vừa nói!”

“Có nó thì có thể chống lại lời nguyền của người khác!”

“Đại Nặc Thập Nhị Chú là chú pháp mạnh nhất của đạo nguyền rủa chúng ta, được chia thành mười hai loại, bắt đầu từ Đại Nặc Nhất Chú, tiếp đó lần lượt là Đại Nặc Nhị Chú, Đại Nặc Tam Chú, cho đến Đại Nặc Thập Nhị Chú!”

“Đối tượng nguyền rủa của mỗi chú pháp đều khác nhau!”

“Ví dụ như Đại Nặc Bát Chú này, nguyền rủa tu vi!”

“Đại Nặc Tam Chú, nguyền rủa thần lực!”

“Đại Nặc Cửu Chú, nguyền rủa thần niệm… vân vân…”

“Nhưng hiện nay theo thời gian trôi qua, Đại Nặc Thập Nhị Chú của Nguyền Rủa Thần Quốc chúng ta cũng thất truyền nghiêm trọng!”

“Một quyển là Đại Nặc Cửu Chú, một quyển là Đại Nặc Tam Chú, một quyển là Đại Nặc Thập Nhị Chú!”

Hạ Nhân hỏi: “Ngươi có không? Có thì đưa hết cho ta!”

“Vâng!” Bách Lý Kiếm nói: “Ở chỗ ta đều có... Ngài xem!”

Hắn lấy ra thêm hai ngọc giản, trên đó lần lượt ghi chép Đại Nặc Cửu Chú và Đại Nặc Tam Chú!

“Công tử, ta phải nhắc nhở ngài một chút!” Bách Lý Kiếm nói: “Sau này cố gắng bảo quản tốt thông tin thân phận của mình, còn có khí tức và thần huyết các loại, đừng để người tu hành đạo nguyền rủa lấy được!”

“Bởi vì muốn thi triển thuật nguyền rủa thì trước tiên nhất định phải thu thập khí tức và máu huyết của ngài!”

“Không có những thứ này thì rất khó nguyền rủa, trừ phi có pháp bảo nguyền rủa cực kỳ mạnh mẽ!”

Hạ Nhân nói: “Ta biết rồi, ngươi ra ngoài trước đi, ta bế quan một thời gian!”

Thời gian tiếp theo, Hạ Nhân bắt đầu bế quan trong đạo tràng tạm thời của Bách Lý gia.

Hai đoàn bản nguyên nguyền rủa phẩm giai ngũ phẩm đã được hắn cường hóa thành cực phẩm, hơn nữa còn biến thành bốn đoàn.

Còn ba quyển chú thuật cũng được hắn cường hóa thành công.

Đại Nặc Tam Chú, nguyền rủa thần lực của người khác!

Đại Nặc Cửu Chú, nguyền rủa thần niệm của người khác!

Đại Nặc Thập Nhị Chú, nguyền rủa khí vận của người khác!

Đương nhiên, cũng như Bách Lý Kiếm đã nói trước đó, muốn nguyền rủa người khác thì không những cần khí tức và máu huyết của đối phương, mấu chốt là bản thân cũng phải trả giá.

Trước đây là giết địch một nghìn, tự tổn tám trăm, nhưng hiện giờ đã tốt hơn nhiều. Sau khi Hạ Nhân cường hóa chúng thành cực phẩm Thiên giai, hắn không cần tự tổn tám trăm nữa.

Tổn thất của bản thân chỉ bằng một phần trăm tổn thất của đối phương.

Hơn nữa, giới hạn thi triển cũng được nâng từ cùng một cảnh giới lên cao hơn một đại cảnh giới.

“Không tệ!” Hạ Nhân vô cùng hài lòng với thứ đã được cường hóa này: Nếu kết hợp với bảo vật của đạo nguyền rủa, hiệu ứng tiêu cực do lời nguyền mang lại e rằng còn có thể giảm xuống nữa!

Những năm qua Hạ Nhân cũng không nhàn rỗi, hắn đã nuốt một phần bản nguyên ngũ phẩm của đại đạo nguyền rủa.

Tuy chưa hoàn toàn lĩnh ngộ, nhưng cũng đã lĩnh ngộ được bảy tám phần.

Bản nguyên này tồn tại trong cơ thể, bất cứ lúc nào cũng có thể lĩnh ngộ.

“Công tử!” Bách Lý Kiếm nhận lệnh, đi vào đạo tràng của Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: “Có thần phù nào có thể miễn nhiễm với các loại thần thông nguyền rủa không?”

“Không có!” Bách Lý Kiếm lắc đầu: “Không có loại thần phù này, cũng không có thần đan mang hiệu quả như vậy!”

Hạ Nhân gật đầu: “Ta hiểu rồi!”

“Vậy… ngươi có biết trận pháp nào có thể biến máu thành hồn lực không?”

“Không biết!” Bách Lý Kiếm lắc đầu: “Ta chưa từng nghe nói đến!”

“Thôi bỏ đi, thôi bỏ đi…” Hạ Nhân phẩy tay, đứng dậy khỏi bồ đoàn, nói: “Bây giờ có thể ra ngoài tìm bảo vật chưa?”

Bách Lý Kiếm nói: “Lúc nào cũng được!”

“Có điều lát nữa ra ngoài, công tử nhớ rằng thân phận của ngài là sư điệt của ta, đừng để lộ sơ hở!”

Hai người bước ra khỏi nơi đóng quân của Bách Lý Kiếm, sau đó dưới sự chỉ dẫn của Bách Lý Kiếm, cùng bay lên, bắt đầu tìm bảo vật.

“Địa bàn của Bách Lý gia chúng ta vẫn rất rộng lớn!” Bách Lý Kiếm nói: “Nếu tìm kiếm thật kỹ một lượt thì không có vài trăm năm là không thể làm xong!”

“Công tử, hiện giờ chúng ta tìm bảo vật trên địa bàn Bách Lý gia, hay là đi nơi khác?”

Hạ Nhân hỏi: “Trên địa bàn Bách Lý gia các ngươi từng xuất hiện bảo vật lợi hại nào chưa?”

“Thôi, không hỏi ngươi chuyện này nữa!” Hạ Nhân vừa bay vừa đưa Cố Bạch Bình ra, để nàng dùng thần niệm quét nhìn xung quanh. Chỉ cần gặp thiên tài địa bảo thì dừng lại.

“Ta hỏi ngươi một chuyện khác!”

“Đạo nguyền rủa này, ta luôn cảm thấy nó có điểm tương đồng với đạo thành thần bằng hương hỏa mà vô số người trong Thần giới đang tu hành hiện nay!”

“Đều dùng sức mạnh của bản thân để ảnh hưởng đến người khác!”

“Điểm khác biệt là đạo thành thần bằng hương hỏa có lợi cho người khác!”

“Còn đại đạo nguyền rủa của các ngươi thì lại hại người!”

“Đúng vậy!” Bách Lý Kiếm cười khẽ, nói: “Công tử quả thật thiên tư thông tuệ… Không ngờ lại đoán ra được!”

“Người sáng lập đạo thành thần bằng hương hỏa, biến nó thành đại đạo thứ ba nghìn lẻ một của Thần giới, chính là đệ tử của Nguyền Rủa Thần Quốc chúng ta!”

“Hả?” Hạ Nhân có chút bất ngờ: “Còn có chuyện như vậy sao?”

“Đúng là như vậy!” Bách Lý Kiếm nói: “Người này thiên phú dị bẩm, đáng tiếc trong tộc lại không được coi trọng, thậm chí còn bị các trưởng lão trong tộc chèn ép đủ đường!”

“Có một lần, mẫu thân của hắn bị trưởng lão trong tộc đánh trọng thương, hấp hối!”

“Hắn đã đi ngược lại con đường thông thường, vận dụng tinh nghĩa của đại đạo nguyền rủa, không ngờ trong cái rủi có cái may, lại cứu sống được mẫu thân của mình!”

“Từ đó liền sáng lập ra đạo thành thần bằng hương hỏa!”

Không lọt vào top mười, thôi vậy, thêm một chương nữa, các nghĩa phụ vất vả rồi!

CHƯƠNG 2163

# Dấu vết của Tế Đạo Âm Dương Thiền

Bách Lý Kiếm phụ trách khống chế phương hướng và phạm vi phi hành, còn Hạ Nhân thì nhân cơ hội hỏi Bách Lý Kiếm vài vấn đề liên quan đến đại đạo nguyền rủa.

Dần dần, hắn cũng đã có đôi phần hiểu biết về đại đạo nguyền rủa.

Trong tình huống thông thường, muốn nguyền rủa người khác cần có tinh huyết, khí tức, thậm chí cả họ tên cụ thể các thứ.

Sau đó mới có thể thi triển thần thông nguyền rủa.

Điều này khiến Hạ Nhân cảm thấy hết sức khó tin!

Dù sao hiện giờ chúng ta đang giao chiến, ngươi còn phải đi thu thập thông tin của ta sao?

Trên thực tế, không phải như Hạ Nhân tưởng tượng.

Thần thông cũng không phải chỉ có loại nguyền rủa tạm thời kia!

Phần lớn thần thông thuộc đại đạo nguyền rủa cũng như thần thông bình thường, thi triển ngay tại chỗ là có thể nghiền ép đối thủ.

Loại cần dùng tinh huyết, khí tức các thứ để nguyền rủa này, là chú thuật được sử dụng khi không đánh nổi đối phương, hoặc không thể tìm được đối phương.

Hơn nữa, cũng không nhất thiết phải dùng khí tức và tinh huyết.

Có đôi khi, nếu sở hữu pháp bảo đại đạo nguyền rủa mạnh mẽ khổng lồ, dù không có khí tức và tinh huyết vẫn có thể nguyền rủa.

Nhưng có một điều kiện, nhất định phải biết toàn bộ thông tin của đối phương, bằng không lời nguyền sẽ không biết phải rơi lên người nào, thậm chí có thể rơi lên một người trùng tên trùng họ.

“Ngươi có thần khí thuộc loại nguyền rủa không?” Hạ Nhân hỏi Bách Lý Kiếm.

Đáng tiếc, Bách Lý Kiếm lắc đầu, nói: “Xin lỗi công tử, ta không có!”

“Thần khí thuộc loại nguyền rủa cực ít, người luyện chế lại càng ít hơn!”

Điểm này Hạ Nhân có thể hiểu được.

Muốn luyện chế thần khí nguyền rủa, trước hết nhất định phải là một luyện khí sư.

Thứ hai, luyện khí sư này còn phải tinh thông pháp môn đại đạo nguyền rủa.

Cuối cùng, còn cần dùng bản nguyên thuộc loại nguyền rủa làm nguyên liệu.

Khó hơn nữa là, cho dù ngươi có thần khí, cũng chưa chắc nó đã hoàn toàn phù hợp với thần thông nguyền rủa mà ngươi tu luyện.

Nếu không phù hợp thì chẳng có tác dụng gì.

Ví dụ như, ngươi tu luyện Đại Nặc Thập Nhị Chú, có thể tước đoạt khí vận của người khác, vậy thần khí của ngươi cũng nhất định phải là thần khí thuộc tính nguyền rủa có thể tước đoạt khí vận.

Vì đủ mọi nguyên nhân, thần khí thuộc loại nguyền rủa đặc biệt hiếm có, ngay cả bên Thần Quốc Nguyền Rủa cũng vậy.

Trong tình huống bình thường, chỉ có thiên kiêu Thần Tôn cảnh cực kỳ xuất sắc mới sở hữu một hai kiện như thế.

Đến Thần Vương cảnh, cơ bản mỗi người đều có thần khí nguyền rủa chuyên thuộc của riêng mình.

“Công tử, ta mệt quá!” Mới tìm kiếm được hai ngày, Cố Bạch Bình đã mặt mày tái nhợt làm nũng với Hạ Nhân: “Ta không chống nổi nữa rồi...”

“Không phải chứ!” Hạ Nhân hỏi: “Thần niệm Thần Vương cảnh của ngươi hẳn rất mạnh mà!”

“Đừng nói hai ngày, cho dù hai trăm ngày cũng chẳng thành vấn đề!”

“Đúng vậy!” Cố Bạch Bình nói: “Nhưng... Thần Điệp sắp đột phá trong mấy ngày nay, cho nên phần lớn thần niệm của ta hai ngày trước đều bị hai chúng nó nuốt mất rồi, trong thời gian ngắn không thể bù lại được!”

Hạ Nhân nhất thời kinh hãi: “Hả?”

“Thần Điệp của ta sắp đột phá rồi?”

“Ta có Linh Xu Đan ở đây...”

“Vô dụng!” Cố Bạch Bình lắc đầu: “Công tử, ta là Thần Vương cảnh, phẩm cấp Linh Xu Đan của ngươi quá thấp. Tuy là cực phẩm, nhưng sau khi ta dùng cũng không thể bổ sung thần niệm!”

Nàng hít sâu một hơi, sau đó nói: “Còn Thần Điệp thì quả thực đang đột phá!”

“Nhanh thì vài ngày, chậm thì vài tháng, nhất định sẽ tiến giai!”

Cửu Âm Thần Điệp này trước đó đã có tu vi đỉnh phong Thần Tôn cảnh, giờ lại tiến giai, chẳng phải sẽ biến thành Thần Vương cảnh sao!

Chờ hai con bướm này bước vào Thần Vương cảnh, sau này lão tử gặp Thần Vương cảnh cũng không cần sợ nữa.

Trực tiếp thả Thần Điệp ra, cắn một phát xuống, thần niệm của hắn sẽ bị cắn đến tan vỡ ngay.

Chiến lực của lão tử sắp tăng lên một tầng thứ lớn rồi.

Ừm... chỉ có một vấn đề không dễ giải quyết, sau khi tu vi Thần Điệp đạt đến Thần Vương cảnh, phải thôn phệ thần niệm của ai để tiến giai đây?

Nhìn Cố Bạch Bình sắc mặt trắng bệch, Hạ Nhân bỗng cảm thấy mình có hơi tàn nhẫn.

“Đại tỷ Cố...” Hạ Nhân lấy ra hai viên Côn Luân Huyết Đồ Tử, nói: “Thứ này có thể khôi phục thần niệm không?”

Cố Bạch Bình cười cười, nói: “Đây là để luyện thần, tuy không thể trực tiếp bổ sung thần niệm, nhưng nếu nuốt vào thì có lợi cho ta, có thể khiến ta tăng tốc hồi phục!”

“Không cần khách sáo!” Hạ Nhân phất tay, nói: “Mau đi khôi phục thần niệm đi, hồi phục xong thì làm việc cho tốt!”

Tiếp đó, Hạ Nhân thay Cố Bạch Bình dùng thần niệm quét nhìn xung quanh. Nhưng thần niệm của hắn yếu hơn Cố Bạch Bình quá nhiều, hiệu suất cũng giảm mạnh.

Nhưng không sao, dù sao thời gian còn nhiều.

Vài ngày sau, thần niệm của Cố Bạch Bình đã hồi phục.

Đồng thời, hai con Cửu Âm Thần Điệp cũng cuối cùng đột phá đến Thần Vương cảnh.

Hai con Thần Điệp khổng lồ đột ngột xuất hiện bên trái và bên phải Hạ Nhân.

Mỗi con đều lớn đến mười trượng.

“Trời đất...” Bách Lý Kiếm thấy hai con Thần Điệp thì giật nảy mình, nói: “Cái này, cái này, cái này...”

Tuy không nhìn thấu tu vi của Thần Điệp, nhưng khí tức tỏa ra từ chúng quả thực khiến người ta cực độ kinh hãi.

Hạ Nhân nói: “Không cần sợ, đây là thần sủng của bổn tọa, Cửu Âm Thần Điệp!”

“Hiện giờ cả hai đều là Thần Vương cảnh, chúng sẽ không làm hại ngươi!”

“Xì xì xì...” Bách Lý Kiếm nhe răng trợn mắt: Hay lắm, lại là Thần Vương cảnh.

Công tử rốt cuộc có lai lịch gì, sao lại có nhiều nô bộc Thần Vương cảnh như vậy?

Còn có hai thần sủng Thần Vương cảnh nữa.

“Chuyện này... hai con này có thể cõng chúng ta phi hành không?” Bách Lý Kiếm hỏi.

Hạ Nhân lắc đầu: “Tuy chúng có thể phi hành, nhưng không giỏi bay đường dài, vẫn nên ngồi thần chu của ngươi đi!”

Tiếp theo, Hạ Nhân thu Thần Điệp lại, sau đó ba người lại ngồi lên phi chu tiếp tục bay đi.

Cố Bạch Bình tiếp tục dùng thần niệm quét nhìn bốn phía.

Bất tri bất giác, nửa năm đã trôi qua.

Trong nửa năm ấy, gần như không tìm được thứ gì.

Nhưng mấy người đều không sốt ruột, bởi với bọn họ, chuyện này quá bình thường.

Bách Lý Kiếm đã tìm ở đây mấy chục triệu năm, chẳng phải cũng không tìm được gì sao?

Đúng lúc này, phía tây bắc bỗng có hai đạo lưu quang vội vã bay tới.

Lưu quang vụt một cái đáp xuống bên cạnh Hạ Nhân.

Hai người chắp tay hành lễ với Hạ Nhân và Bách Lý Kiếm.

Sau đó lại nhìn sang Cố Bạch Bình bên cạnh: “Vị này là...”

“Ngươi không cần để ý!” Bách Lý Kiếm nói: “Đây là nô bộc của lão phu... Có chuyện gì?”

“Hai người các ngươi, vì sao lại hốt hoảng như vậy?”

“Không... không phải... là tin tốt... cũng không phải tin tốt, là... là...” Nam tử đối diện càng thêm hoảng loạn, lúc nói chuyện không ngừng ngoái nhìn phía sau, nói: “Sư thúc, có người đang truy sát chúng ta!”

“Lộn xộn cái gì?” Bách Lý Kiếm vung tay: “Đừng sợ, ta bảo vệ các ngươi!”

“Nói đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Nam tử nói: “Trên địa bàn Bách Lý gia chúng ta, đã xuất hiện dấu vết của Tế Đạo Âm Dương Thiền...”

Nhân lúc này, Hạ Nhân cũng thu Cố Bạch Bình vào không gian Hồng Mông.

CHƯƠNG 2164

# Lại chiến Thần Vương cảnh!

Hạ Nhân và Bách Lý Kiếm gần như đồng thời kinh ngạc buột miệng.

“Bách Lý Hoang, lời ngươi nói là thật sao?”

“Ngươi không lừa ta đấy chứ?” Bách Lý Kiếm kích động vươn tay, túm mạnh vai Bách Lý Hoang lắc hai cái.

“Sư thúc, là thật, đệ tử thật sự không lừa người!”

“Ngay bên núi Cửu Cô… đôi Âm Dương Thiền kia là do nhà Thiên Ngô phát hiện, hình như bọn họ đã tìm được một đôi Âm Dương Thiền hoàn chỉnh…”

“Nhưng thứ này lại nằm trên địa bàn nhà Bách Lý chúng ta, đệ tử tầm bảo của chúng ta đã giao chiến ác liệt với đệ tử nhà họ!”

“Bên chúng ta đã có mười bảy người bỏ mạng!”

“Hai chúng đệ tử phải dùng hết mọi thủ đoạn mới thoát chết trong gang tấc!”

“Sư thúc, mau đưa chúng ta rời khỏi đây!”

“Nhanh chóng truyền tin về gia tộc. Âm Dương Thiền không đáng kể, nhưng nếu Âm Dương Thiền ở gần đây, vậy rất có thể Thất Chú Thư cũng đang nằm trên địa bàn nhà Bách Lý chúng ta!”

Bách Lý Kiếm lại cười, nói: “Đừng vội!”

“Sư thúc, thật sự phải vội đấy!” Bách Lý Hoang không đợi Bách Lý Kiếm nói hết, đã tiếp lời: “Truy binh phía sau sắp đuổi tới rồi, trong đó có Thần Tôn!”

Hạ Nhân hỏi: “Có Thần Vương cảnh không?”

“Cái đó thì không!” Bách Lý Hoang lắc đầu.

Hạ Nhân nói: “Sư huynh, không có Thần Vương cảnh thì chúng ta không cần sợ bọn chúng!”

“Bách Lý Mặc!” Bách Lý Hoang hít sâu hai hơi, hơi điều chỉnh khí tức của mình, rồi nói: “Sao ta cứ cảm thấy hôm nay ngươi hơi khác thường?”

Vừa nói đến đây, họ đã thấy vài luồng sáng liên tiếp bay tới từ phía chân trời hư không.

“Không ổn…” Bách Lý Hoang nói: “Bọn chúng đuổi tới rồi!”

Vừa dứt lời, ba người đã đáp xuống hư không đối diện Hạ Nhân.

Ba người, một Thần Tôn cảnh và hai Thần Quân cảnh!

Ngay sau đó, hơn chục luồng sáng cũng đáp xuống.

“Ha ha…” Có Hạ Nhân ở bên cạnh, Bách Lý Kiếm chẳng hề e dè, cười lạnh rồi nói: “Đám tạp chủng nhà Thiên Ngô, các ngươi lại dám chạy đến địa bàn nhà Bách Lý chúng ta tầm bảo. Nghe nói các ngươi đã tìm được Tế Đạo Âm Dương Thiền?”

“Giao nó ra đây, ta có thể tha cho các ngươi khỏi chết!”

“Vị Thần Tôn cảnh nhà Bách Lý này!” Một nữ Thần Tôn cảnh bên đối phương nhìn Bách Lý Kiếm, nói: “Da mặt ngươi đúng là dày thật đấy!”

“Nhà Bách Lý các ngươi, kẻ nào kẻ nấy đều mặt dày như nhau!”

“Ban đầu nhà Thiên Ngô chúng ta và nhà Bách Lý các ngươi đã thỏa thuận đổi địa bàn, các ngươi đến lục soát địa bàn gia tộc chúng ta, còn đệ tử của chúng ta đến lục soát địa bàn gia tộc các ngươi!”

“Bây giờ đệ tử nhà Thiên Ngô chúng ta tìm được bảo vật trên địa bàn nhà Bách Lý các ngươi, vậy nó đương nhiên thuộc về chúng ta. Các ngươi dựa vào đâu mà còn mặt mũi tranh luận với chúng ta?”

Nếu đúng là đã thỏa thuận từ trước, vậy quả thật bọn họ không chiếm lý.

Bị người phụ nữ dồn cho một câu như vậy, Bách Lý Kiếm cũng không tiện lên tiếng.

Dù xét về thực lực hay đạo lý, lão đều rơi vào thế hạ phong.

Vì vậy trong tình cảnh này, lão chỉ có thể nhìn sang Hạ Nhân.

Ánh mắt mọi người cũng đồng loạt hướng về Hạ Nhân.

Hạ Nhân cười, nói: “Nếu ban đầu hai nhà thật sự có giao ước, Âm Dương Thiền này thuộc về các ngươi, không sai!”

“Ồ?” Người phụ nữ chắp tay với Hạ Nhân, nói: “Tên hậu bối này cũng biết phân rõ phải trái đấy!”

Hạ Nhân nói: “Hôm nay chúng ta cứ nói lý lẽ!”

“Âm Dương Thiền thuộc về các ngươi, không có gì phải bàn!”

“Có điều... dù sao đây cũng là địa bàn của nhà Bách Lý chúng ta. Khi hai bên đổi địa bàn để tìm kiếm, các ngươi cũng đâu nói đệ tử nhà chúng ta không được tìm kiếm trong đó!”

“Vì vậy, tiếp theo đệ tử nhà Bách Lý chúng ta tiến vào núi Cửu Cô tìm bảo vật, các ngươi hẳn cũng không có lý do gì để ngăn cản chứ?”

Hạ Nhân cười tủm tỉm nhìn người phụ nữ kia.

Người phụ nữ khẽ nhíu mày, không nói gì.

Xét về lý lẽ, Âm Dương Thiền thuộc về bọn họ, nhưng việc tiếp tục tầm bảo thì người nhà Bách Lý cũng có quyền tiến vào.

“Sư muội, đừng dài dòng nữa…” Một cường giả Thần Tôn cảnh khác ở phía sau nhắc nhở: “Hôm nay tất cả những người ở đây đều phải giết sạch, tuyệt đối không được để tin tức truyền ra ngoài!”

“Nếu không, cả Thần quốc sẽ chấn động!”

“Nói không chừng cả Thần giới cũng sẽ chấn động!”

“Không sai!” Người phụ nữ nghiến răng, nói: “Hôm nay không nói đạo lý, mà nói thực lực. Thần giới suy cho cùng vẫn lấy thực lực làm tôn!”

“Tất cả ra tay… giết sạch!”

“Cho dù không giết được cũng không sao, đại nhân Thần Vương sắp tới rồi!”

Toàn bộ đệ tử nhà Thiên Ngô vây thành một vòng quanh bốn người Hạ Nhân.

Bọn chúng còn chưa kịp ra tay thì đúng lúc ấy, trong hư không lại có một luồng sáng xẹt qua.

Luồng sáng đỏ thẫm bay tới từ chân trời, hạ xuống hóa thành một nam tử khoác đại bào đỏ sẫm.

Nam tử ăn mặc sang trọng, dung mạo bất phàm.

“Lão tổ!” Sau khi nhìn thấy nam tử, nữ nhân nhà Thiên Ngô chỉ vào bốn người Hạ Nhân, nói: “Chính là bọn chúng...”

Rõ ràng nam tử đã nhận được tin tức. Khóe miệng hắn hiện lên một nụ cười tàn nhẫn: “Lãng phí mất một lá bùa truyền tống thần quý giá của lão tử, nhưng nếu tìm được Thất Chú Thư thì mọi thứ đều đáng giá!”

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, một bàn tay khổng lồ hóa thành núi non, giáng xuống đỉnh đầu Hạ Nhân.

Lão tổ Thần Vương cảnh nghĩ rất đơn giản, một chưởng này của lão tử sẽ đập chết sạch tất cả các ngươi.

Kết quả, Hạ Nhân lại thi triển Hư Không Tật Động tránh đi.

Sức công kích của Thần Vương cảnh tuyệt đối không thể xem thường.

Hạ Nhân mở thần thông 【Động Hư Chân Mục】, nhìn qua một cái, phát hiện đối phương là Thần Vương cảnh tầng ba.

Nô bộc của lão tử còn chưa kịp ấm chỗ, ngươi đã đánh chết hắn rồi sao?

“Có chút thú vị...” Vị Thần Vương mặc đạo bào đỏ sẫm nói: “Một chưởng này của Thiên Ngô Cư Dung ta đủ sức trấn sát mọi cường giả Thần Tôn cảnh. Vậy mà một tên Thần Quân cảnh nhỏ bé như ngươi lại có thể tránh được?”

Trên mặt Thiên Ngô Cư Dung hiện lên vẻ tham lam.

Một thần cách nguyền rủa không thể nào tu luyện pháp tắc không gian đến mức tinh thâm như vậy, lại còn có thể tránh được một đòn của ta.

Vậy thì chỉ có thể là một loại thần thông không gian.

Hơn nữa cấp bậc của thần thông này chắc chắn cực kỳ cao.

Hạ Nhân cười lạnh: “Nào… Thiên Ngô Cư Dung đúng không, để ta xem ngươi làm thế nào băm ta thành muôn mảnh?”

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, một cây gậy màu tím đỏ đã được Hạ Nhân xách trong tay.

“Muốn chết!” Thiên Ngô Cư Dung phất tay, lần nữa vỗ về phía Hạ Nhân.

Một đòn này, hắn đặc biệt vận dụng thêm sức mạnh đạo pháp, hơn nữa còn là đại đạo không gian.

Vốn tưởng có thể đập chết Hạ Nhân, nào ngờ Hạ Nhân lại chớp lóe rời khỏi chỗ cũ, thân thể xuất hiện ở ngoài mười vạn trượng.

Bàn tay khổng lồ nện mạnh xuống mặt đất bên dưới.

Trong nháy mắt, vô số ngọn núi tan vỡ.

CHƯƠNG 2165

# Lại làm thịt Thần Vương

Thiên Ngô Cư Dung ở Thần Vương cảnh liên tục vung tay tát về phía Hạ Nhân.

Hạ Nhân thì dựa vào thần thông Không Gian Tật Động, không ngừng né tránh.

Sau hơn chục chưởng, Thiên Ngô Cư Dung mới dừng công kích.

Lúc này, mặt đất nứt toác, núi non tan biến.

Khu rừng hoang vốn xanh um tươi tốt xung quanh giờ đã trở nên tan hoang.

“Thần thông của ngươi quả thật lợi hại!” Thiên Ngô Cư Dung không khỏi cảm thán một câu.

Hạ Nhân hỏi: “Đợi đến khi ngươi băm ta thành muôn mảnh à?”

“Ngươi...” Thiên Ngô Cư Dung suýt nữa phun ra một ngụm máu ngược.

Có điều, dù sao lão cũng là kẻ đã tu luyện vô số vạn năm, rất nhanh đã khôi phục thần trí, nói: “Tiểu tử nhà họ Bách Lý, mọi người đều tu luyện đạo nguyền rủa!”

“Bổn tọa không muốn ra tay bằng thuật nguyền rủa!”

Vốn định nói thêm câu băm ngươi thành muôn mảnh, nhưng lời đến bên miệng lại bị nuốt xuống. Ngừng một lát, câu nói ấy biến thành: “Nhất định sẽ khiến ngươi không thể né tránh!”

“Ta lại muốn lĩnh giáo thử xem!”

“Được được được!” Thiên Ngô Cư Dung nghiến răng nghiến lợi nói: “Ngươi đừng hối hận!”

Pháp tắc nguyền rủa dung nhập vào đó. Sau đó, lão lại lấy ra một cây gậy bên trên mọc một trăm lẻ tám chiếc răng sói. Cây gậy khẽ vung, khí huyết hòa cùng sức mạnh quy tắc lập tức bị khuấy động, dung nhập vào trong.

Ngay sau đó, một luồng thần quang màu xanh lại bay ra từ cây gậy, hóa thành một quả cầu xanh lớn chừng mười trượng, oanh về phía Hạ Nhân.

Đồng tử Hạ Nhân khẽ co lại.

Hắn không dám lơ là, gần như mở toàn bộ thần niệm để bắt giữ nó!

Cùng lúc ấy, khi quả cầu ánh sáng màu xanh sắp rơi xuống người mình, Hạ Nhân lại thi triển Không Gian Tật Động, rời khỏi chỗ cũ.

Nhưng rất nhanh Hạ Nhân đã phát hiện điều bất thường!

Quả cầu ánh sáng màu xanh này không nổ tung tại chỗ, mà lại ngoặt sang hướng khác, nhanh chóng đuổi theo hắn.

“Khỉ thật...” Hạ Nhân âm thầm kinh hãi, lần nữa thi triển Không Gian Tật Động để né tránh.

Nhưng cuối cùng, dù hắn sử dụng bao nhiêu lần Không Gian Tật Động, quả cầu ánh sáng màu xanh vẫn luôn bám theo hắn.

Kẻ ở Thần Vương cảnh kia cũng không nhàn rỗi, một hơi ném ra thêm sáu quả cầu ánh sáng.

Bảy quả cầu ánh sáng màu xanh đều đuổi theo hắn.

Nói thật, Hạ Nhân có hơi sợ rồi.

Cứ thi triển Không Gian Tật Động mãi, ắt sẽ có lúc không thể chạy nổi. Đến khi đó, chẳng phải bảy khối cầu ánh sáng màu xanh này vẫn sẽ nện lên người hắn sao?

Hạ Nhân nghiến răng, thân thể vút một cái, lần nữa thi triển thần thông Không Gian Tật Động, bay vào giữa đám người nhà họ Thiên Ngô. Sau đó hắn cũng vung tay, mở ra mấy lá thần phù phòng ngự cực phẩm phẩm cấp năm.

Mở ra xong vẫn chưa yên tâm, Hạ Nhân trực tiếp lấy ra Hồng Mông Chí Đạo Chung!

Hạ Nhân truyền tin cho Cố Bạch Bình trong không gian Hồng Mông.

Ngay sau đó, thần lực trong cơ thể Cố Bạch Bình cuồn cuộn không ngừng được Hạ Nhân đưa vào Chí Đạo Chung.

Thần chung trong chớp mắt hóa thành lớn nghìn trượng.

Nếu như vậy mà vẫn không ngăn được bảy đợt công kích của đối phương, thì quả thật không còn cách nào khác.

Tiếp đó, bảy luồng thần quang màu xanh oanh lên thần chung mà Hạ Nhân mở ra.

Từng luồng năng lượng mênh mông quỷ dị nổ tung, cuồn cuộn tràn ra bốn phương tám hướng.

Quá trình này thoạt nhìn rất phức tạp, nhưng trên thực tế, Hạ Nhân đã hoàn thành tất cả chỉ trong chớp mắt.

Vì vậy, những đệ tử nhà họ Thiên Ngô ở xung quanh hắn chỉ có vài người phản ứng kịp rồi bay đi, hơn chín mươi phần trăm số người đều không thể rời khỏi phạm vi tổn thương này.

Năng lượng cuồn cuộn trút ra, nhưng những người xung quanh không có thủ đoạn phòng ngự như Hạ Nhân, chỉ có thể mặc cho thứ năng lượng quỷ dị ấy cuốn thân thể mình biến mất không còn dấu vết.

Có điều, đòn công kích của đối phương lại bị Hạ Nhân đỡ lấy.

“Thứ đáng chết…” Thiên Ngô Cư Dung chửi ầm lên.

Một đòn của mình vẫn chưa giết được đối phương, vậy mà hơn hai mươi người nhà họ Thiên Ngô đã chết?

Lúc này, Hạ Nhân lại thi triển Không Gian Tật Động, rời khỏi chỗ cũ.

Lần này Thiên Ngô Cư Dung cũng khôn ngoan hơn. Lão không tiếp tục sử dụng thần thông, mà nhanh như chớp áp sát Hạ Nhân, sau đó một thanh phi đao thần niệm vút ra từ thức hải của lão.

Hạ Nhân không kịp dùng Không Gian Tật Động để ngăn cản.

Thế nhưng một hạt châu trên cổ tay trái của Hạ Nhân lại vỡ thêm một viên.

“??” Sắc mặt Thiên Ngô Cư Dung khó coi đến cực điểm: Vẫn chưa chết sao?

Thần thông không được, chú thuật không được, ngay cả công kích thần niệm cũng không thể giết chết hắn.

Hắn còn có bảo vật phòng ngự công kích thần niệm.

“Lại đây...” Lão muốn tiếp tục dùng thần niệm công kích Hạ Nhân.

Thiên Ngô Cư Dung liên tiếp phát ra hai tiếng kêu thảm đau đớn.

“Thần niệm của ta... thức hải của ta...”

Thức hải của lão bị một vật không rõ lai lịch công kích, sau hai lần lập tức đứng trước nguy cơ sụp đổ.

“Mở ra cho ta...” Lần này, lão vung tay lấy ra một lá thần phù, sau đó dùng chút thần niệm cuối cùng cưỡng ép kích phát.

Một vòng xoáy đen ngòm xuất hiện.

Đáng tiếc, nó đã bị Hạ Nhân trực tiếp ngăn lại.

“Tam nha đầu, bây giờ không đi thì còn đợi đến khi nào?” Thiên Ngô Cư Dung hét lớn.

Đệ tử nhà họ Thiên Ngô còn sống chỉ còn lại ba người.

Trong ba người này có một nữ tử ở Thần Tôn cảnh. Nữ tử không nói lời nào, lập tức tiến vào vòng xoáy.

Hạ Nhân chỉ có thể tiếc nuối nhìn vòng xoáy, cau mày: Hỏng rồi, vậy mà để chạy mất một người?

“Đừng nương tay, trực tiếp oanh sát...” Hạ Nhân vung tay, một nữ nhân xinh đẹp đột nhiên xuất hiện giữa hư không.

Thiên Trúc không nói lời thừa, tung một quyền oanh về phía Thiên Ngô Cư Dung.

Hạ Nhân thì bay về phía hai cường giả Thần Tôn cảnh nhà họ Thiên Ngô vẫn chưa chết.

Sau hai nhịp thở, hai cường giả Thần Tôn cảnh nhà họ Thiên Ngô bị oanh sát.

Qua thêm vài nhịp thở, Thiên Trúc cũng gọn gàng giải quyết Thiên Ngô Cư Dung, kẻ đang bị tổn thương thần niệm.

“Tất cả lệnh bài của mọi người, thu gom hết cho ta!”

“Nhẫn, thi thể cũng không được bỏ sót!”

Hạ Nhân, Thiên Trúc và Cố Bạch Bình chia nhau hành động, rất nhanh đã quét sạch chiến trường nơi đây.

Sau đó, ba người hóa thành những vệt sáng, rời khỏi nơi này.

Bây giờ, toàn bộ nhà họ Bách Lý đã không còn ai biết chuyện Tế Đạo Âm Dương Thiền xuất hiện nữa.

Chỉ là nhà họ Thiên Ngô đã chạy thoát một nữ Thần Tôn, đây chính là mối họa ngầm!

Nhưng mặc kệ đi, mối họa ngầm gì cũng chẳng quan trọng. Dù sao các ngươi tìm nhà họ Bách Lý, liên quan gì đến Hạ Nhân ta?

Hạ Nhân bay liền một mạch nửa ngày, sau đó tùy tiện tìm một sơn cốc kín đáo rồi lẻn vào.

Chẳng phải nói đã tìm thấy Âm Dương Thiền sao?

Vậy hẳn là nó đang ở trong một chiếc nhẫn nào đó rồi?